

DLACZEGO CZCIC ŚWIĘTYCH?

W dniu, w którym Kościół przeżywa uroczystość Wszystkich Świętych, warto się zastanowić nad istotą świętości. Czy jedyne, na co możemy się zdobyć, to kult świętych? Czy świętość jest tylko dla wybranych?

KS. JAN KOCŁĘGA

Każdy człowiek jest wyjątkowy i niepowtarzalny i nasza ziemská droga życiowa, a co za tym idzie – nasze wyzwania są wyjątkowe. Jednakże każdy z ludzi ma wspólne nam wszystkim, jednakowe wyzwanie, które można określić mianem „powołanie do świętości”.

Co to jest świętość?

Świętość jest przymiotem Boga, On jest samą świętością, której nie sposób sobie wyobrazić, dlatego wszelka świętość ma w Bogu swoje źródło i swój punkt odniesienia. Jesteśmy wezwani do świętości, tzn. do naśladowania Boga w Jego doskonałej miłości. Uczy nas Biblia: „Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty” (1 P 1, 16), a na innym miejscu Syn Boży napomina: „Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5, 48). Święty Jan Apostoł uczy nas, że: „Bóg jest miłością” i że jesteśmy wezwani, aby się miłować (por. 1 J 4, 16), świętość zatem mogą osiągnąć przez życie pełne wiary, które wyraża się w miłości Boga i bliźniego. Święty Paweł przekonuje: „Chrystus jest obrazem Boga niewidzialnego (Kol 1, 15), świętość jest więc naśladowaniem i miłością Jezusa Chrystusa.

W Apokalipsie św. Jana czytamy o wielkim, nieprzeliczonym tłumie w białych szatach z wszystkich narodów, ludów i języków stojących przed Bogiem (por. 7, 9). Ten tłum nieustannie się powiększa, bo przecież ludzie ciągle przechodzą do wieczności, a przez czyścic – do stanu szczęścia w niebie. Niebo

jest stanem nieopisanego szczęścia, jak uczy nas Pismo Święte: „Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują” (1 Kor 2, 9). Niebo zatem jest pełnią szczęścia, bo oto święci są przenikani we wszystkich wymiarach świętą miłością Boga, w której rozpoznają Jego samego. Świętość, która jest przepustką do nieba, jest największym wyzwaniem dla każdego z nas, jest największym zwycięstwem człowieka w miłości Boga i bliźniego. Można więc powiedzieć, że święci w niebie są bohaterami wiary, nadziei i miłości.

Święci są naszymi przyjaciółmi

Święci, będąc w stanie wiecznej szczęśliwości, żyją miłością, a ponieważ mają wiedzę o życiu, o walce duchowej, o trudnościach tego świata i o szczęściu nieba, pomagają nam w drodze do domu Ojca. Święci nieustannie wstawiają się za nami, składają Bogu swoje zasługi i modlitwy za nas, łączą się z naszymi modlitwami, a nasze przyzywanie świętych jeszcze skuteczniej pociąga ich do czynnej miłości względem nas.

Kult świętych

Prawdziwy kult świętych jest kultem Boga, bo przecież źródłem świętości jest Bóg i każdy osiągnął świętość dzięki łasce Bożej na mocy Bożego wezwania. Święci uwierzyli Bożej miłości i wygrali wieczność miłością Boga i bliźniego, dlatego

Kult świętych zawsze musi prowadzić do uwielbiana Boga Trójjedynego, który jest źródłem wszelkiej świętości i uświęcenia, który nas wzywa do świętości i daje łaski wystarczające do jej osiągnięcia

zasługują na naszą cześć. Kult świętych realizuje się przez modlitewną łączność z nimi, przez rozpamiętywanie ich życia, czczenie relikwii, rozczytywanie się w ich pismach, wreszcie przez nawiedzanie miejsc ich życia, śmierci, ich grobów. Kult świętych polega również na dedykowaniu świątyń, obrazów, figur ich imieniu, przez przyjmowanie ich imion na chrzcie św., bierzmowaniu, w życiu zakonnym, przez nazywanie ich imieniem instytucji albo elementów przestrzeni publicznej itp. Kult świętych zawsze musi prowadzić do uwielbiana Boga Trójjedynego, który jest źródłem wszelkiej świętości i uświęcenia, który nas wzywa do świętości i daje łaski wystarczające do jej osiągnięcia. Bóg Miłosierny pragnie, abyśmy Mu zaufali w Jezusie Chrystusie i stali się świętymi bohaterami wiary na wieki. ■